

10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az uniós jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

(¹) A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

(²) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

2019. november 8-án benyújtott kereset – Just Eat Holding kontra Bizottság

(T-766/19. sz. ügy)

(2020/C 45/40)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Just Eat Holding Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: M. Whitehouse és P. Halford solicitors)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Egyesült Királyság által a CFC-csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban végrehajtott SA.44896. számú állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i (EU) 2019/1352 bizottsági határozatot (HL 2019. L 216., 1. o.);
- másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben az sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát, illetve az EUMSZ 63. cikkben biztosított tőke szabad mozgását; és
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy a csoportfinanszírozási mentességre vonatkozó szabályozás (a vitatott intézkedés) az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett, e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági előnyt nyújt.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a referencia-rendszernek a „szelektivitás” elemzése céljából való meghatározása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor az általa megállapított referencia-rendszer releváns célkitűzéseit hibásan, illetve hiányosan azonosította, és e célkitűzéseket nem megfelelően értelmezte.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést az általa megállapított referencia-rendszertől való eltérésnek minősítette.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a vitatott intézkedést *prima facie* szelektívnek minősítette, mivel tévesen állapította meg, hogy az jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozásokat eltérő bánásmódban részesít.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott intézkedés szelektivitásának értékelésekor figyelembe vette az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvet, ⁽¹⁾ noha e jogszabály csak azon időszak végét követően lépett hatályba, amely során a Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatala során az Egyesült Királyság adóztatási szuverenitását megsértve visszaélt hatáskörével.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor megállapította, hogy az állítólagos eltérés nem igazolt azzal kapcsolatosan, hogy a minősített hitelviszonyokból származó nem kereskedési pénzügyi nyereség adóztatása *prima facie* a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 371EB. szakaszának („egyesült királyságbeli tevékenységek”) hatálya alá tartozik. Ami a „minősített forrásokra” és a „kamatmegfelelési nyereségre” vonatkozó mentességet illeti, a Bizottság határozata továbbá azért is hibás, mert e mentességek igazolását, illetve azok igazolásának hiányát illetően nem ad semmilyen indokolást.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és az (EU) 2015/1589 rendelet ⁽²⁾ 6. cikkét, továbbá az Alapjogi Charta 41. cikke szerinti megfelelő ügyintézés elvét. Közelebbről a Bizottság az eljárás megindítását elrendelő határozatában nem jelezte, hogy kétségei vannak a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti „75%-os mentesség” igazolását illetően, annak érdekében, hogy a csoporton belüli hitelezési tevékenységgel összefüggésben elkerülje a jelentős személyi funkciókkal kapcsolatos elemzés elvégzésével járó gyakorlati nehézségeket, továbbá nem adott megfelelő lehetőséget arra, hogy az érdekelt felek ezzel kapcsolatban kifejtessék észrevételeiket; a Bizottság a vizsgálat során e tekintetben nem kért észrevételeket az érdekelt felektől; és a megtámadott határozatban az érdekelt felek által e tekintetben benyújtott észrevételeket inkább figyelmen kívül hagyta. Következésképpen a megtámadott határozat semmis.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az egyesült királyságbeli társaságoknak a külföldi leányvállalatok nyeresége tekintetében „csak a belföldi eszközöknek és tevékenységeknek betudható mértékben” történő megadóztatása nem korlátozza a letelepedési szabadságot, és hogy a vitatott intézkedésnek nem kell megfelelnie a Szerződésben biztosított szabadságoknak.

A megtámadott határozat 2. cikkének megsemmisítése iránti (másodlagos) kérelmének alátámasztására a felperes a következő jogalapra hivatkozik:

11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy még ha a megtámadott határozat állami támogatási programnak minősül is (amiről nincs szó), a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a támogatás visszatéríttetése nem sérti az unió jog alapelveit, és amikor a visszatéríttetést arra tekintet nélkül rendelte el, hogy az EKT-k letelepedése és a csoporton belüli, külföldi illetőségű társaságok számára való hitelezési tevékenysége valójában a letelepedési szabadság gyakorlásának, illetve a tőke szabad mozgásának körébe tartozik-e. Közelebbről a jelen ügyben a visszatéríttetés sérti a felperes EUMSZ 49. cikk szerinti letelepedési szabadságát és az EUMSZ 63. cikk szerinti tőke szabad mozgását. E jogsértésre tekintettel a visszatéríttetésnek a megtámadott határozat 2. cikkében való elrendelését meg kell semmisíteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

⁽²⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).